

DÉL-MAGYARORSZÁG

A MAGYAR SZOCIALISTA MUNKASPÁRT LAPJA

53. évfolyam, 111. szám

Ára: 50 fillér

Szerda, 1963. május 15.

Urho Kekkonen látogatása a nádudvari Vörös Csillag Termelőszövetkezetben

Urho Kekkonen, a Finn Köztársaság elnöke és felesége kedden délelőtt Debrecenből a nádudvari Vörös Csillag Termelőszövetkezetbe látogatott. A vendégekkel együtt volt a látogatáson Dobi István, az Elnöki Tanács elnöke és felesége, valamint Losonczy Pál földművelésügyi miniszter.

A finn államelnököt és feleségét Szabó István Kosuth-díjas, a termelőszövetkezet elnöke köszöntötte. Ismertette a vendégekkel a közös gazdaság munkáját, eredményeit. A finn köztársasági elnök több kérdést tett fel a termelőszövetkezet gazdálkodásával kapcsolatban.

A látogatás végén Urho Kekkonen köszönetet mondott a vendéglátásért és további sikereket kívánt a termelőszövetkezetnek.

Urho Kekkonen és felesége, valamint kísérete kedden délután dunai sétahajózáson vett részt. A vendégeket a sétahajózásra elkísérte Sarlós István, a fővárosi tanács végrehajtó bizottságának elnöke.

Dobi István, az Elnöki Tanács elnöke és felesége kedden este az Országház vadásztermében vacsorát adott Urho Kekkonennek, a finn köztársasági elnökének és feleségének tiszteletére.

Részt vett a vacsorán Kádár János, a Minisztertanács elnöke, Fehér Lajos, a Minisztertanács elnökhelyettese, dr. Münnich Ferenc államminiszter, Gáspár Sándor, az Elnöki Tanács titkára, Ilku Pál művelődésügyi miniszter, Péter János külügyminiszter, Losonczy Pál földművelésügyi miniszter és a társadalmi élet több vezető személyisége.

Ott voltak a vacsorán a

finn köztársasági elnök kíséretének tagjai, valamint R. S. Palas, a Finn Köztársaság budapesti nagykövete.

A szívélyes, baráti légkörben lezajlott vacsorán meleg hangú pohárköszöntők hangzottak el. (MTI)

Kuwait az ENSZ 111. tagállama

Megnyit a közgyűlés rendkívüli ülészsaka

Kedden délután — magyar idő szerint 20.15 órakor — megnyit az ENSZ-közgyűlés

rendkívüli ülészsaka, amelyet azért hívtak össze, hogy megpróbáljon megoldást találni a világszervezet pénzügyi nehézségeire.

Az ülés megnyitása után Tunézia javaslatára Sir Mohammed Zafrullah khant, a közgyűlés 17. ülészsakának elnökét közfelkiáltással a rendkívüli ülészsak elnökévé választották.

Ezután a közgyűlés a Biztonsági Tanácsnak azzal a május 6-i határozatával foglalkozott, amely Kuwaitot a világszervezet tagjainak sorába való felvételre javasolja.

A közgyűlés egyhangúlag jóváhagyta Kuwait felvételét. Ezzel az ENSZ tagállamainak száma 111-re emelkedett.

A továbbiakban a közgyűlés az ügyviteli és költségvetési bizottság elé utalta az ENSZ pénzügyi nehézségei megoldásának kérdését. (MTI)

Jugoszláv nőküldöttség érkezett Magyarországra

A Magyar Nők Országos Tanácsának meghívására kedden jugoszláv nőküldöttség érkezett Budapestre. A delegáció tagjai: Ruzsa Tódics, a vajdasági egészségügyi tanács elnöke és Nádá Huzbacsics. Bosznia-Hercegovina

nótanácsának titkára. A jugoszláv vendégek egy hetet töltenek Magyarországon. Meglátogatnak fővárosi és vidéki gyermekvédelmi, valamint szociális intézményeket és tanulmányozzák a nőmozgalmi munkát.

Csongrád megyei dolgozók a Szakszervezetek Országos Tanácsában

Kedden délelőtt már újra munkahelyeiken, a hivatalokban, vagy a műhelyekben dolgoztak a magyar szakszervezetek XX. kongresszusának Csongrád megyei küldöttei. Mint ismeretes, megyénk szervezett dolgozóit 15 szavazati és négy tanácskozási jogú küldött képviselte, akiket a szakmák kongresszusain választottak meg. Rajtuk kívül hatan, mint meghívottak vettek részt a kongresszuson. Valamennyiüket nagy érdeklődéssel fogadták munkatársaik és kérdéseikkel halmozták el őket. Többben arra voltak kíváncsiak, hogy a Csongrád megyeiek közül kiket választottak a Szaktanács tagjaivá.

Elmondották, hogy a Szaktanács rendes tagjaivá választották a többi között Juhász József elvtársat, az SZMT vezető titkárát, Méri Sándornét, a Szegedi Ruhagyár függetlenített szb-titkárát, Péter Lajosnét, a HVDSZ Csongrád megyei bizottságának titkárát, Szögi Antalnét, a Textilipari Dolgozók Szakszervezete Csongrád megyei titkárát. A SZOT pötagjai lettek Rébék Jolán ápolónő, a makói kórház vezetőnővére, az Orvos-Egészségügyi Szakszervezet központi vezetőségének tagja és Bánfi Ernő, az Alsótszavidéki Vízügyi Igazgatóság kubbikos brigádvezetője.

Kongresszusi élmények, tapasztalatok

A SZOT új Csongrád megyei tagjai közül Juhász Józseffel, az SZMT vezető titkárával és Szögi Antalnéval, a Textilipari Dolgozók Szakszervezetének Csongrád megyei bizottsága titkárával beszélgettünk lapunk munkatársa kongresszusi élményeikről, tapasztalataikról. Elmondották a többi között, hogy

feltételei megteremtésének útja csak a napi feladatok időbeni jó megvalósítása lehet. Enélkül nincs és nem is lehet előrehaladás.

Különösen megragadott bennünket az a felelősség, ahogy a kongresszus a munkáskörök munkáskör- és életkörülményeinek problémáival foglalkozott.

A felszólalók nagy felelősséggel beszéltek a nők munkában való helytállásáról, politikai, ideológiai fejlődésük kérdéseiről, egészségügyi munkakörülményeik javításáról.

Hangsúlyozták, hogy a jövőben tovább kell foglalkozni családi, gyermeknevelési problémáik könnyítésével. Mi magunk is egyetértünk a pedagógus szakszervezet egyik felszólalójával, aki elmondotta, teremtésük meg annak lehetőségét, hogy a dolgozók, munkáskörök továbbképzésében ne legyen vizsgáztatás, mert az ezzel kapcsolatos izgalmak hosszú időre kihatnak munkájukra. Töröljék el a vizsgarendszert. Tanulmányi eredményeket ne az döntse el, hogy a vizsgán hogyan fe-

leltek, hanem ahogyan egész évben tanultak.

Fontos, hogy a vállalati igazgatók a jövőben az eddiginél nagyobb segítséget nyújtsanak a dolgozók iskolájának szervezéséhez és fenntartásához.

A kongresszus beszámolóját, a vita anyagát és különösen Kádár elvtárs hozzászólását nagy figyelemmel hallgattuk. Úgy véljük, ezt nem elég csak egyszer hallani, olvasni, ezt többször tanulmányoznunk kell, s hasznosítanunk a gyakorlati szakszervezeti munkában.

Szakszervezeti küldöttségek utaztak el hazánkból

A magyar szakszervezetek XX. kongresszusán részt vett testvéri szakszervezeti küldöttségek közül kedden elutazott hazánkból a kínai, a csehszlovák, a mongol, a koreai, a vietnami, a Német Demokratikus Köztársaság-beli,

az olasz, a marokkói, a guineai, a braziliai, a mexikói, a görög, az angolai, az argentinai, a bolíviai, a ceyloni, a chilei, az ecuadori, az indonéz, a kenyai, a kóngói, a libanoni, szanegáli és az osztrák szakszervezeti küldöttség

Jól beválnak

a szegedi cipőgyár új gépei

Mind több modern géppel dolgozik a Minőségi Cipőgyár szegedi üzemében. Az idén már eddig 19 új gépet állítottak munkába. A szabáson például végre teljesen megszűnt a kézi vágás, 13 hidraulikus — közülük öt az új — és két mechanikus berendezéssel teljesen gépesítették felső- és a belső-rök szabását. Kaptak öt kaplikimaró, egy ragasztófelhordó és egy matricázó gépet is. A napokban érkezett meg az amerikai gyártmányú úgynevezett nyaklevágó, mely a cipők talpát vágja körül a sarkoknál.

A fenti képen bemutatott nyugatnémet szárszéthajtó és kierősítő gépből kettő van: egy a Római körúton, a másik a telepen dolgozik. Korábban a cipőfelsőrészek hátoldalán levő varrást kézzel dörzsölték széjjel s ragasztották le vászondarabkával. Most már nincs szükség a kézi munkára.

(Somogyiné felvétele)

Három műveletet végez el egymás után ez az angol gép, mely három társával együtt másfél hónapja érkezett a felsőrész-tűződébe: felkeni, a ragasztót, endliz (erósti) és behajtja az anyagot. Később kettő is elég lesz belőle ahhoz, hogy megtermeljük a napi 800 pár cipőt. Most még négy ember kell hozzá, igaz azelőtt hatan végezték ugyanezeket a műveleteket.

A társadalom egyre magasabb fokon gondoskodik az öregekről

Bővítik a szociális intézmények hálózatát — Több mint ezer forint jut havonta egy-egy gondozottra

A városi tanács végrehajtó bizottsága tegnap délelőtt ülést tartott és egyebek között megtárgyalta a szociálpolitikai munka eredményeit és további feladatait is, az egészségügyi osztály jelentése alapján. Az egészségügyi osztály jelentős fejlődésről számoltatott be.

Mintegy háromezer idős, beteg, csökkent munkaképességű, vagy ellátatlan lakos részesül a társadalmi gondoskodás különböző formáiban.

Az elmúlt években korszerűsítették a szociális otthon lakosozóit és egyéb helyiségeit, berendezéseit, s lakóinak életében mind nagyobb szerepe van a művelődésnek, szórakozásnak, pihenésnek. A fejlesztési tervek erre az évre írják elő a mosoda megépítését, ami közel egymillió forintba kerül, s szó-

bajlott, hogy a petőfitelepi, Acél utcai szociális otthon működne a szociális intézmények, hogy növekszik a magukra maradt öregekről való gondoskodás színvonala. A múlt esztendőben mintegy 1 millió 750 ezer forint állt rendelkezésre, 1963-ban pedig 1 millió 925 ezer forint szerepel a »szociális gondozás« listáján. A szociális otthonok évi költségvetése a tavalyi 3 millió 750 ezer forintról 4 millió forint fölé emelkedett. Egy-egy gondozott havi ellátására 57 forinttal több jutott tavaly, mint 1961-ben. Ez az ellátmány elmarad még ugyan az országos átlagtól, de jó útemben közelít ahhoz. Hiszen az 1961 évi 937 és a tavalyi 974 forinttal szemben

Tavaly 122 személy elhelyezését biztosították szociális otthonban, s most májusig újabb negyvenöt. Ilyenformán jelenleg 347-en részesülnek teljes otthoni ellátásban, s még mintegy 70 igénylővel számol az egészségügyi osztály. Csak fokozatos előbbrejutásra van kilátás, mert a szociális intézmények helyiség gondokkal küzdenek. A meglévő intézmények közül sem ideális jelenlegi céljaira a Mátyás téri szociális otthon, ezért komolyabb beruházásokra lesz szükség a már említett Acél utcai szociális otthon területén. Itt

újabb ötven férőhely és hatvan ágyas elmosztály felállítását tervezik a következő évekre,

amihez csatlakoznék majd egy ötszáz személyt ellátó új konyha is.

Gondoskodik a végrehajtó bizottság a csökkent munkaképességűekről is — az előterjesztésnek azt a pontját is jóváhagyta, hogy a távlati fejlesztési programban szerepeljen egy 50—100 személyt foglalkoztató munkahely, intézet, amely lényegében megoldaná az ó problémáinkat. Addig is támogatják azonban, hogy megfelelő munkakörökben alkalmazzák a tanács vállalatai is a munkára jelentkező csökkent munkaképességű embereket.

1963-ban 1040 forint az egy gondozottra eső átlag.